

सिान ३.११.११

संस्कृत

शान्त सोम

६९८।सं. १९९

(1)

॥ शनीस्तोत्रप्रारंभः ॥ ५५ ॥ ५५ ॥

(2)

श्रीगणेशायनमः॥ पार्वत्युवाच॥ ॥ द्वादशाष्टमजं नमस्ते श
नौ सर्वग्रहे श्वरे ॥ किं कर्तव्यं नरे स्तावदिधानं क्लेशांशं तये ॥ १
शं कर्तुं व्याच ॥ रघुवंशेति विख्यातो राजा दशरथः पुरा ॥ च
क्रवत्सि विद्वेयः सप्तदीपाधिपः स्मृतः ॥ २ ॥ कति कांते शनी
शात्वा देवशै इषि तो हिसः ॥ रोहिणीं प्रेदयित्वा तु शनि
ग्रस्यतिसां प्रतं ॥ शकटो प्रेदयित्वा तु सुरासु रभयं
करः द्वादशां ह्यंतु दुष्प्रि क्षं सुरासुरभयं करं ॥ ४ ॥ इत्यु

(2A) त्वाततो वाक्यं मंत्रिभिः सरूपायिचः ॥ चिंतयामास
किमिदं प्रयंकरमुपस्थितं ॥ ५ ॥ देहाश्च नगरग्रामाग्रय
श्रीताः समंततः अब्रुवन् सर्वतो लोकाः ॥ कथं वस
मागतः ॥ ६ ॥ आकुलं तु जगद्व्यापौरजानपदाधीकं ॥ त
पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठः प्रमुखां नृदिजान् ॥ ७ ॥
दशरथ उवाच ॥ समाधानं किमत्रास्ति ब्रूतवै मां दिजो
तमाः ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्रजापतिः क्षयो ह्येष अग्निने मु
ष्मिन् कुतः प्रजाः ॥ ८ ॥ योगश्चायमसाध्यो हि ब्रह्मरा

(3)

२

आदि। अथि। स्तथा ॥ इत्याकण्यविचसस्यशाताहेयः स
श्रुपतिः ॥ १॥ तदासंचितयामाससाहसंपरमंमहत् ॥ समा
दायधनुर्विद्व्यंदिव्यायुधसमप्राप्तं ॥ १०॥ रथमारुह्यवे
गेनगतोनक्षत्रमंडलं ॥ सपादयोजनंलक्षं सूर्यस्योपरि
संस्थितं ॥ ११॥ रोहिणिपृथ्वीमाहोरात्रे स्थायराजादृशार
थःस्तथा ॥ रथेदुकांचनेदीप्येमणिरत्नसमंन्यिते ॥ १२
दंसर्वर्णद्वयेयुक्तेमहाकेतुसंमंन्यितेदीप्यमानोमहार
लैःकिरिटमुष्णोऽज्यङ्गैः ॥ १३॥ दिव्यराजसदाकारो

२

(3A)

दिर्घिष्यश्चक्रः जाकण्यचमसाध्वसिंहारास्त्रेणयोर्जि
तं॥३४॥ कलिकांतेहर्षेस्त्रिधाप्रविष्टां चिह्नोरोहीर्णं॥
ये दद्यादहारयंचास्त्रेणस्थौचभुक्कुटीमुखः॥३५॥ संहा
रास्त्रंशनिर्दद्यादसुरासुरनिषूदनं॥ इत्सीत्यान्वपतिसोरी
इदं वचनमब्रवीत्॥३६॥ हानिरुवाच॥ पौरुषं तवरा
जेंद्रपरं रिपुभयं करं॥ देवासुरमनुष्याश्च सिध्य विद्या
धरो रगाः॥३७॥ मया विज्ञोकिताः सर्वे भस्मत्सं नाहं

शि

(५) यांति समंततः ॥ तुष्टो हंतवरा जेद्र तपसा पौरुषेण च ॥ च
रं दूहि प्रयच्छामि मनसो यदभीप्सितं ॥ हने वचनमाक
र्ष्य राजा दहारथो ब्रवीत् ॥ १९ ॥ दुर्भिक्षं सर्वदापेतुममदे
हात्समंततः ॥ असंख्यं यदभीप्सितं नान्यमिच्छामि ते वरं २०
कर्तव्यं भवता सत्यं हनीः प्रोवाच राघवं ॥ दादहा द्वे तु
दुर्भिक्षं भविष्यति कदाचन ॥ २१ ॥ किंतिरेषामदीया
च त्रैलोक्येऽपि भविष्यति ॥ प्राप्य चैवं वरं राजा कृत
कृतो भवतदा ॥ २२ ॥ एवं वरं तु संप्राप्य दृष्ट्वा रोमास

(6A)

पार्थिवः॥ २४० ॥ पत्नीसमुत्थाय भूत्वा चैव कृतं जंङ्गलः २३
ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनायं विनायकं ॥ राजा दशर
थस्तोत्रं सौरे सिद्धमया करोत् ॥ २४॥ ॐ नमः कृष्णदेहा
य शिती कंठनिभाय च ॥ नमो नीलमय रवाय नीलोत्पल
निभाय च ॥ २५ ॥ नमो दीपाय पुण्याय त्रयीधान्ये च वै न
मः ॥ नमो दीप्याय सुधामाय सुहृदये नमो नमः ॥ २६ ॥ नमो
सुंदाररूपाय वरमुते नमो सुते ॥ नमस्ते कोटराक्षाय

(5)
शनी दुनिरिक्षायवेनमः ॥ २७ ॥ नमो निमंसिदेहाय दीर्घस्य स्तोत्र
शुधराय च ॥ नमं काश्यप गोत्राय स्मृतो गायते नमः २८ ॥
नमो नित्यं क्षुधाय यि ज्ञातं यच वेनमः ॥ नमः काका
जिनीरूपाय वस्स्ते कृतांतयच नमो नमः ॥ २९ ॥ नमो
४ धोराय रौद्राय श्रीषणाय कराङ्गिने ॥ नमस्ते सर्वभक्ष
यवलीमुख्य नमो स्तुते ॥ ३० ॥ सुयपुत्र नमस्ते स्तु संवीर
क नमो स्तुते ॥ ३१ ॥ नमो मंदगतेभ्यं पिंगडाय नमो न तु
मः ॥ तपसा दग्ध देहाय नित्यं योगरताय च ॥ ३२ ॥ धृ

(5A)

इषान्नक्षोनेमस्तेस्तुकोणस्थायनमोनमः॥ तुष्टोदुदा
सिराज्यंचक्षुष्टोदुरसितक्षणात्॥ ३३॥ काङ्क्षनीङ्गजन
प्रस्थानीङ्गजीमूतसप्तमंष्टगथा मातेड संज्ञतेनमस्या
मिहानैश्चरं॥ ३४॥ हानैश्चरउवाच॥ ब्रह्मराकोदुर
श्चैवक्षुषयः सत्पसागराः॥ देवास्त्रमनुष्याश्चसि
ध्यविद्याद्यरोरगाः॥ ३५॥ मयाविज्ञोकितासर्वेदुं
संन्यमाकुच्रजंतिवेदेशाश्चनगरग्रामादिपाश्चैव
द्रुमास्तथा॥ ३६॥ मयाविज्ञोकितासर्वेभस्मत्पंया

(6)

तितक्षाणात् ॥ वृक्षोदं तव राजेद्रस्येनानेन सुव्रत ॥ ३०५

वरं बुद्धिप्रदास्यामि स्वेष्ट्यारघुनंदन ॥ दशरथ उवा

च ॥ असंनो यद्वै मे सो रे वरा हे हि मुपास्थितः ॥ ३०६ ॥

अथ प्रभृती मे सो रे पीडाकारानि कस्य चिन्त ॥ हानैश्च

र उवाच ॥ ग्रहाणां च ग्रहासायां ग्रहाः पीडाकराः स्मृ

ताः ॥ ३०७ ॥ अदेयं च वरं मुदमुक्तं चैव ददामि ते ॥ त्व

याघ्रोक्तं सर्वं नित्यं ये पटित्यंति मानवाः ॥ ४० ॥ इति

काण्डीकाङ्कापीडा मुंचामि तस्य वै ॥ देवास्तरम

(6A)

मुव्याणां यक्षगंधर्वराक्षसां ॥ ४१ ॥ मृत्युस्थानास्थीतो
वापि जन्मम्रान्तश्चतुर्थगः यः पुनः श्रद्धया युक्तः
चिन्तात्वा समाहितः ॥ ४२ ॥ राभीपणैः समग्र्यचिप्र
तिमांडोदजां ममावैरुंवालिता शौवा परीक्षिष्य
यथाविधी ॥ ४३ ॥ पूजयेद्यनीमंत्रेण कुंकुमादि विडे
पनैः ॥ नीरुजैः कदुदुसीरामीपत्रादिभिरस्य ॥ ४४ ॥
मर्दिनेतुवीहोषेण स्तोत्रेणानेन पूजयेत् ॥ पूजयित्वा
अपेन स्तोत्रं भूत्वा चैव कृतां गतिः ॥ ४५ ॥ माषोदनंति

(7)

तनी ॐ मिश्रं दद्यात्कोटं च दक्षिणां ॥ नृराजं गांधर्षभं वा स्तोत्रं
पि दद्यादिष्टाय मदिने ॥ ४५ ॥ दिद्यान्मे प्रियतो राज
नृराजं घेनुं पयं स्विनी ॥ तस्य पीजमचैवाहं कश्चिद्व्या
मिं कदाचन ॥ ४६ ॥ गोचरे तन्मङ्गलेषा दशास्वंती
दशास्तु च ॥ रक्षा मिसतं पीजमन्यग्रहकृतान्यपी ४८
अनेनैव विधानेन पीजमुक्तं जनों अवेत्तु वरदयंतु
संप्राप्य राजा दशरथस्तदा ॥ ४९ ॥ मिने कृतार्थमा ५
त्मानं नमस्कृत्य शोभेत्स्वरं ॥ शोभेत्स्वराभ्यनुज्ञातो

(७५)

मा
रथरुत्त विर्यवान् ॥ ५० ॥ स्वस्थानं गतवान् राजा प्रा
प्यैकीर्तिस्तदाभवत् ॥ य इदं प्रातस्तथा य सो रे वा वा
रेस्तवंपठेत् ॥ ५१ ॥ हने श्वर दुतापीजं श्रुर्वीमान्यो
तिमानवः पूजयित्वा शनिं कापितस्य रुष्यति भास्क
रिः पर्यमानं मिदं स्तोत्रं मया यः श्रुणोति च स
वः प्रीत्या प्रयं ऊढ्या पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ ५२ ॥
श्रीरजीवनराजो के प्रवीणः ~~वि~~ न संशयः ॥ य इ

(8)

इंद्रातरुथाय सोवेवारे सदा पटेत् ॥ तस्या भिक्व प्र
दो नील्यं भवीष्यं । त्रिनसंहायः ॥ कोणस्थः पींगलो
वश्रुः रुक्मोरोद्रोतको यमः सौरीहानेश्वरो मंदः
पिप्युकादेन संस्कृतः ॥ इन्द्रतानीहानीनामानी प्रा
तरुथाय ययपटेत् हानेश्वरकृता पीजनप्रवृत्ति
कदाचन ॥ २ ॥ नमो कपुत्राय हानेश्वराय रवगा
य नीलोत्पलकोचनाय ॥ छायास्तुतायां विप्रसं

(8A)

कराय कक्याणकर्त्रे स ततं नमस्ते इति अग्नीपुरा
णे दशरथकृतं हनैश्वरस्योन्नसंपूर्णं ॥ अथ चोप
नामकगणेशाश्रीधरेण कुरीदितं ॥ शके १०६२ की
कृतिना मसंचत्सरे फाडु युनम् ॥ ५ मंदवासरैत
दीनेसमाप्तं ॥ मया कीर्तितं पुण्यं द्वाधात्वया
कक्याणं भवति नारायण ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

(9)

स्तोत्रः

॥ इनीस्तोत्रसंघण ॥ ५१ ॥ ५५ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com